

17.02.2013 - KATECHEZA77: Z JAKICH ELEMENTÓW SKŁADA SIĘ LITURGIA SŁOWA

Podczas Liturgii Słowa wszyscy pozywają się pokarmem, jakim jest Słowo Boże. Chrystus przemawia do swojego ludu przez ludzi (kapłanów i świeckich) przemieniając ich serca. Zasadniczą część Liturgii Słowa stanowią czytania z Pisma św. wraz z towarzyszącymi im śpiewami. Natomiast homilia, wyznanie wiary i modlitwa powszechna, rozwijają i kończą Liturgię Słowa.

W dni powszednie odczytuje się dwa czytania – I czytanie ze Starego Testamentu lub Dziejów i Listów Apostolskich i ewentualnie Apokalipsy (to zależy od układu czytań w danym roku) oraz Ewangelię.

W niedziele i uroczystości odczytuje się trzy czytania- I ze Starego Testamentu, II z Dziejów i Listów Apostolskich lub Apokalipsy oraz Ewangelię.

Zazwyczaj w liturgii niedzielnej czytanie ze Starego Testamentu jest związane tematycznie z Ewangelią. Czytania powinny być odczytywane przez diakona lub usługujących lektorów. Ewangelię może odczytywać tylko diakon lub kapłan natomiast psalm powinien śpiewać kantor.

Między czytaniem wykonuje się psalm, który stanowi odpowiedź wspólnoty wiernych na usłyszane Słowo Boże. Całe zgromadzenie siedząc słucha jego wersetów i uczestniczy w jego śpiewie powtarzając refren. Przed Ewangelią odśpiewuje się aklamację, na którą składa się „Alleluja” oraz werset z Ewangelii. „Alleluja” śpiewa się przez cały rok poza Wielkim Postem. W czasie aklamacji wierni przyjmują postawę stojącą.

Liturgia uczy, że czytanie Ewangelii należy otoczyć najwyższym szacunkiem. Duchowny wyznaczony do odczytania Ewangelii otrzymuje błogosławieństwo od głównego celebransa lub przygotowuje się przez modlitwę, natomiast wierni przez aklamację przyjmują i wyznają, że Chrystus jest obecny i do nich mówi. Słów Ewangelii zawsze słuchamy stojąc zwróceniem w kierunku Księgi, jest to wyraz naszej czci. Diakon, który ma głosić Ewangelię, pochylony przed kapłanem prosi o błogosławieństwo mówiąc półgłosem: *Pobłogosław mnie, ojcze*. Kapłan udzielając błogosławieństwa: *Niech Pan będzie w sercu twoim i na twoich ustach, abys godnie głosił Jego Ewangelię w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego*. Diakon odpowiada: *Amen*.

Jeżeli nie ma diakona, kapłan pochylając się mówi cicho: *Wszchemogący Boże, oczyść serce i usta moje, abym godnie głosił Twoją świętą Ewangelię*. Diakon lub kapłan: *Słowa*

Ewangelii według świętego... . Równocześnie czyni znak krzyża na księdze oraz na czole, ustach i piersi. Wszyscy odpowiadają: *Chwała Tobie, Panie* wykonując kciukiem znaki krzyża na: czole, ustach i klatce piersiowej. Po Ewangelii diakon lub kapłan unosząc księgę mówi: *Oto słowo Pańskie*. Wszyscy odpowiadają: *Chwała Tobie Chryste*. Po czym czytający całuje księgę mówiąc cicho: *Niech słowa Ewangelii zgładzą nasze grzechy*.

Kościół zaleca aby homilię głosić po Ewangelii we wszystkie niedziele i święta nakazane.

Po homilii i chwili milczenia kapłan wraz z całym ludem wyznaje wiarę. Credo odmawia się w niedziele i uroczystości. Wyznanie wiary zmierza ku temu, by lud wyraził swoje zawierzenie i dał odpowiedź na słowo Boże, które usłyszał w czytaniach i za pośrednictwem homilii, oraz by uświadomił sobie zasadnicze prawdy wiary, zanim rozpocznie sprawowanie Eucharystii.

Ostatnim elementem Liturgii Słowa jest modlitwa wiernych lub modlitwa powszechna.

Podsumowując: W czytaniach, które wyjaśnia homilia, Bóg przemawia do swego ludu, objawia mu tajemnicę odkupienia i zbawienia oraz podaje mu pokarm duchowy, a sam Chrystus przez swoje słowo obecny jest pośród wiernych. Lud przyswaja sobie to Boże słowo przez śpiew i łączy się z nim ściśle przez wyznanie wiary, a posilony nim zanoszi w modlitwie powszechnej prośby w potrzebach całego Kościoła i o zbawienie całego świata.